TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2016
Jaargang 24

Redactie:
Marc Klaassen, Jac Zwart

Redactie Adres:
mgjj.klaassen@gmail.com
jaczwart@gmail.com

Vormgeving:
Jac Zwart

WIELERSHOP Achel

Albert Heijn Boonaerts Heeze

HSLnet

Café Thuys ETEN & DRINKEN HEEZE

Piet van Mierlo aannemer Leende

tableaux mediamakers

BIO RACER

P 2 Van de Redactie
P 3 Van de Voorzitter
P 4 Agenda Algemene Vergadering d.d. 25 nov. 2016
P 5 Notulen Algemene Vergadering d.d. 26 feb. 2016
P 6 Fietsweek Bormio 2016
P 12 25x Diekirch - Valkenswaard
P 13 De 'Broeder'strijd
P 14 Clubweekend 2017
P 15 Winterprogramma 2016-2017

NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

Bij deze de laatste toerflits van het jaar 2016. En het staat vol met wederom schitterende fietservaringen. Maar ook weer wat er komen gaat. Mat Cremers heeft een mooi idee voor het fietsweekend volgend jaar. Natuurlijk heeft Gerard Dierick weer een mooi winterprogramma in elkaar gezet. We rijden in de winter gewoon verder met elkaar en laten we dan ervoor zorgen dat we ook allen goed thuiskomen. De bladeren op de weg en de winterse neerslag zijn tekens dat we daarop moeten letten.

Terugkijkend is er veel om over te mijmeren. We hadden twee teams in de Gulbergen 6 uur versie. Goh, wat reden ze goed! TC Heeze is wederom op het podium geëindigd wat bijna een traditie begint te worden. Stijn heeft een stijlvol verhaal geschreven over het relaas. Frans Brouwers heeft de Diekirch-Valkenswaard 25 keer gereden; dat is pak em beet 6500 km. Lees het verslag… je krijgt zin om de tocht volgend jaar weer te rijden (als het niet te heet is :-).

Ook is het fietsweek verslag te vinden in deze toerflits. De redactie heeft een van de dames verzocht om de Bormio week te beschrijven. Ingrid Rothuizen heeft dit met verve gedaan. De mooie bergen zoals Mortirolo, Gavia, Stelvio komen zo weer terug in je gedachten.

Tenslotte, de ALV staat voor de deur. De notulen van de vorige ALV en de agenda van de komende zijn ook in deze toerflits te vinden.

Veel leesplezier

Jac en Marc

Van de Voorzitter

Beste fietsvrienden,

Het fiets seizoen loopt op zijn einde. In 2016 kunnen we met trots terugblikken op een geweldig 40-jarig jubileum van de tourclub. Destijds in 1976, was de gemeenschappelijke interesse in wielrennen de belangrijkste drijfveer voor de oprichting van de tourclub. Het is goed om te zien dat in 2016, 40 jaar later, we voortbouwen op de belangrijkste kernwaarden die onze vereniging bindt; de gemeenschappelijke interesse in het fietsen, de vrijheid om geheel naar eigen inzicht deel te nemen aan fietstochten en activiteiten, vriendschap en vriendelijkheid en een actieve vereniging waarin iedereen een bijdrage kan leveren.

De tourclub bloeit als nooit te voren. We hebben jaarlijks een gezonde aanwas van nieuwe leden met een leden aantal van rond de 120. Collectief fietsen we jaarlijks een afstand gelijk aan ongeveer 3 keer de aarde rond en we organiseren tal van activiteiten. Hoogtepunten van dit seizoen zijn ongetwijfeld het Clubweekend in Oudenaarde, Het Heezer Fiets Weekend en de jaarlijkse Fietsweek, nu rond de Stelvio. Daarnaast hebben we nog deelgenomen aan tal van andere activiteiten en tochten zoals Diekirch–Valkenswaard, de Jean-Nelissen classic in Luxemburg, Mendig-Budel, de Gulbergen MTB marathon etc.

Zoals bekend zal ik dit jaar tijdens de najaar ALV, na 4 jaar, aftreden als voorzitter. Het was voor mij een eer om deze rol te vervullen en zo een bijdrage te leveren aan de tourclub. Langs deze weg wil ik alle leden en vrijwilligers hartelijk bedanken voor de ondersteuning in de afgelopen jaren. In het bijzonder wil ik het huidige bestuur bedanken; Stephan Eltink, Joost Snoeijen, Joost vd Heuvel en Elle Dekker. Ik ben er van overtuigd dat de nieuwe voorzitter samen met het bestuur de kernwaarden van onze vereniging nog verder kan versterken zodat we ook in de toekomst alle fietsvrienden in Heeze, Leende en Sterksel en omgeving kunnen verenigen en kunnen genieten van een mooie hobby.

Tot op de aankomende ALV

Michiel van der Veen

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

Vrijdag 25 november 2016 om 20.00 uur
Dorpshuis 't Perron, Schoolstraat 48, Heeze

1. **Opening.**
2. **Verslag van de Algemene Vergadering van 26 februari 2016.**
3. **Bestuurssamenstelling.**
4. **Mededelingen van het Bestuur en ingekomen stukken.**
5. **Terugblik 2016.**
6. **Mededelingen Commissies.**
   - ★ PR
   - ★ Overige Activiteiten
   - ★ Elegance, Elite, Prestige
7. **Cycling for Age.**
8. **Club weekend 2017.**
9. **Verslag Heezer Fiets Weekend.**
10. **Verslag TC Heeze Fietsweek 2016.**
11. **Jubilarissen.**
12. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking.**
13. **Rondvraag.**
14. **Sluiting.**

Notulen Algemene Vergadering van 26 februari 2016

1. Opening.

De voorzitter opent de vergadering aan de vooravond van een nieuw seizoen en licht de belangrijkste thema's voor deze AV kort toe: veiligheid, zaterdagritten, jubileum, fietsweekend en goede doelen.

2. Notulen AV van 13 november 2015.

Het verslag van vorige vergadering wordt door de leden zonder verdere opmerkingen goedgekeurd.

3. Mededelingen van het Bestuur.

Er is één ingekomen stuk mbt de kascommissie, dit zal tijdens de toelichting van de Financiën worden besproken.

Verder is het huishoudelijk reglement van de vereniging door een aantal leden gescreend en verbeterd. Tijdens de vergadering is er discussie over de minimale leeftijd voor het lidmaatschap. Ook wordt de vraag gesteld of een maximale leeftijd dient te worden gehanteerd. Uiteindelijk wordt het gewijzigde huishoudelijk reglement bij meerderheid van stemmen door de ledenvergadering goedgekeurd.

Marco Snoeijen zal kijken naar de situatie rondom verzekeringen en hiervan tijdens de Najaars-AV verslag doen.

4. Jaarverslag 2015.

Het Jaarverslag 2015 wordt, afgezien van een kleine typo, door de leden zonder verdere wijzigingen goedgekeurd.

5. Financieel verslag 2015 en Begroting 2016.

Penningmeester Joost Snoeijen geeft een toelichting op het financieel verslag over 2015 en de geplande begroting voor 2016. De kascommissie brengt verslag uit over hun inspectie van de financiële administratie. De commissie heeft geen tekortkomingen geconstateerd en verleent dan ook de penningmeester decharge over het gevoerde financiële beleid in 2015.

De nieuwe kascommissie wordt als volgt samengesteld: Nyls Kiestra valt af, Geert van Wijk en Gerard Dierick vormen de nieuwe kascommissie met Peter Rothuizen als reserve.

6. Mededelingen van de commissies.

Jubileum commissie

Joost Snoeijen zal vanuit het bestuur de organisatie van het jubileum op zich nemen samen met een commissie bestaande uit de volgende leden: Ad van Asten, Wim Camp, Kees van Sambeeck, Gerard Thijssen en Adriaan van Eert.

PR

Mark Klaassen geeft aan dat de commissie zich zal blijven richten op een goed gevulde Toerflits, met daarin bijdragen van nieuwe leden en verslagen van sportieve hoogtepunten. Daarnaast wordt ernaar gestreefd om de nodige PR te organiseren rond het jubileum.

Overige Activiteiten

De commissie heeft een bezoek aan wielercafé De Velosoof in Eindhoven georganiseerd.

Clubweekend

Het clubweekend zal plaatsvinden op 20-22 mei in Oudenaarde (B). Alle kamers zijn bezet met 47 deelnemers. Er zijn routes beschikbaar van 90-140 km en op zondag is een rondleiding door het Centrum van de Ronde van Vlaanderen voorzien door niemand minder dan Freddy Maertens.

HFW

Ook komend jaar zal er wederom volgens beproefd recept een HFW worden georganiseerd. De leden worden opgeroepen om indien mogelijk mee te helpen bij de organisatie en in ieder geval acte de présence te geven tijdens een of meerdere dagen.

Elegance

De commissie heeft weer een mooi rittenprogramma samengesteld met ritten op zondag en woensdag en 3 zaterdagritten samen met de Elite.

Elite / Prestige

Joost van de Heuvel geeft een presentatie over de planning voor de Elite en Prestige groepen, de groepsindelingen en wegkapiteins.

7. Verslag Werkgroep Veiligheid.

Tijdens de winterperiode is door een groep leden besproken op welke aspecten en hoe we de veiligheid tijdens de ritten kunnen vergroten. Enkele leden uit de groep geven tijdens de vergadering een overzicht van wat er besproken is. Belangrijke aspecten zijn: groepsgrootte, houden aan verkeersregels (oversteken, stoplichten, rotondes, fietspaden) en structuur van en discipline binnen de groepen (snelheid, waarschuwen, rechts houden. Daarnaast is ook het beter rekening houden met de weersomstandigheden en, in het meest extreme geval, eventueel afgelasten van de tocht, een belangrijke factor.

Verder wordt leden de mogelijkheid geboden om via de EHBO vereniging een Reanimatie/AED cursus te volgen. Geïnteresseerde leden kunnen zich aanmelden via de website.

8. TC Heeze voor goede doelen.

Leden van TC Heeze zetten zich in toenemende mate in voor goede doelen. Als neveneffect levert dit ook positieve PR op voor onze vereniging en de wielersport in zijn algemeenheid.

Susan Verploegen (Thuiszorg) geeft een toelichting voor het project Cycling without Age, waarvoor zij zich samen met o.a. Mat Cremers inzet. Voor dit mooie project worden koeriers gezocht, men richt zich m.n. op thuiswonende ouderen, die in een sociaal isolement dreigen te raken. Verder zou onze vereniging hulp kunnen bieden bij de kick-off activiteit en op het gebied van sponsoring, bijv aan de hand van HFW activiteiten.

Team SuperJanske zal dit jaar opnieuw deelnemen aan Alpe d'Huzes en zal om sponsorgelden te werven een spinningmarathon organiseren bij 040Fit. De leden van TC Heeze wordt verzocht om dit evenement te sponsoren door het afvaardigen van meerdere deelnemers.

Geert Thoonen en Marcel Jansen vragen aandacht voor het initiatief Homeride, wat vanuit de Berkenschutse wordt georganiseerd op 25-26 juni. Hierbij wordt een tocht van Essen naar Groningen gefietst (totaal 500 km in 24 uur) langs diverse Ronald McDonald huizen. Hiermee hoopt men minimaal 7000 euro op te halen voor deze stichting.

9. 7e TC Heeze Fietsweek 2016.

Door middel van een leuke presentatie in quiz vorm wordt de bestemming van de 7e TC Heeze Fietsweek onthuld: we gaan van 10-17 september fietsen in Bormio (It) aan de voet van de Stelvio,. Gavia en Mortirolo. Bormio ligt op een kleine 950 km van Heeze. Accommodatie is geboekt bij Albergo Adele, een bekend fietsershotel ter plekke. Er zijn 36 bedden gereserveerd. Ingeschatte kosten voor de week bedragen circa 475 euro. Geïnteresseerden kunnen zich opgeven per mail aan Peter Rothuizen,. Na overmaken van het voorschot van 100 euro is de inschrijving definitief.

10. Rondvraag.

- Hans Smits: er blijken enkele wielen weg te zijn van de aanhanger; svp deze terugbrengen bij Joost vd Heuvel
- Stephan Eltink: de NTFU pasjes zullen binnenkort per post rechtstreeks door de NTFU naar de leden worden gestuurd.
- Hans Galama: heeft nog kleding over voor goede doelen

11. Sluiting

De vergadering wordt om 23.05 gesloten

Fietsweek Bormio 2016

Ingrid Rothuizen

Een terugblik op de fantastische fietsweek in Bormio Italië. Andere jaren hoefde ik er nooit over na te denken of ik mee zou gaan omdat mijn dochter de eerste week van september jarig is en dan wil ik niet weg zijn. Dit jaar is ze zeventien geworden. Andere jaren was dat in de fietsweek van de club. Dit jaar werd het een week later dus ineens schiep dat de mogelijkheid om mee te gaan Gelukkig waren ook Monique en Paola enthousiast om mee te gaan dus de voorpret kon beginnen.

Tijdens het seizoen al wel geprobeerd om wat hoogtemeters te maken, oa in Luxemburg bij de Jean Nelisse Classic, maar daar kreeg ik toch wel een beetje de zenuwen van. Ik vond ze bijna allemaal erg zwaar. Daar kreeg ik best wel wat twijfels maar goed.

Op donderdag avond samen met Peter de fietsen alvast weg gaan brengen naar Heeze. Vlak voor het huis van Jan de Jong valt Peter zijn fiets van het karretje. Stuur beschadigd, zadel kapot, frame beschadigd en flink balen natuurlijk. Gelukkig kon de fiets vrijdag nog gerepareerd worden. Daarna mijn fiets en tassen gebracht naar Gerard en Monique waar we zaterdag bij in de auto mochten stappen. Nog even een bakje koffie gedronken want onder tussen was er bij ons open huis voor de verkoop van ons huis.

Zaterdagmorgen is het zover ; vertrek naar Bormio, we werden door Gerard en Monique al om 4:00 uur 's nachts uur opgehaald. We hoopten zo lekker op tijd in Bormio

aan te komen. Helaas zorgen files bij Stuttgart en voor de tunnel bij Füssen voor extra reistijd en gaan we rond 17.00 uur via Zwitserland aan de laatste klim over de Umbrail en naar Bormio beginnen. Het zweet staat al in mijn handen. Wat een lange klim, wat een bochten, wat lijken er steile stukken in te zitten. Waar ben ik aan begonnen?

Om 18:00 uur zijn we dan bij Hotel Adele in Bormio. Alle auto's druppelden allemaal binnen een uur binnen en de fietsen worden in de garage gezet en de kamers verkend. Niks mis mee, ziet er netjes uit. Behalve degene die met Rob meegereden zijn, die waren er al in de ochtend aangekomen en hadden al een ritje gefietst.

Om 19.30 uur was het avondeten met z'n allen in het restaurant van het hotel. Een leuke groep fietsliefhebbers bij elkaar. Allemaal gezond gespannen voor de dag van morgen. Het eten was goed, keuze uit 2 of 3 voor/hoofd/ nagerechten. Niet te moeilijk allemaal, opgeschept per bord aan tafel door de vriendelijke Stefano en zijn dames met hun rammelende lawaaierige ziekenhuiskarretjes.

Tijdens /na het avondeten wordt de tocht van zondag voor besproken door Jan de Jong voor de grootste groep en Rob Verhees, die voor zijn groepje de (zwaardere) route plant. Het wordt de tocht van de Mortirollo op zondag. Gelukkig beklimmen wij hem van de makkelijke kant wordt er gezegd. We vragen ons gelijk af of deze bergen makkelijke kanten hebben.

Zondagmorgen staan we gespannen aan het vertrek voor een tocht van 120 km. We beginnen met een hele lange afdaling en kunnen daardoor een hele lange tijd bij elkaar blijven. Voor de eerste klim bedenk ik me dat ik nog wel even naar het toilet zou willen. Nieuwe dimensie voor de mannen want we moeten dus eigenlijk even een terrasje opzoeken. Niet even langs de kant een boompje pakken (Gaandeweg de week is dat wel anders geworden en hebben de dames ook de struiken gevonden hoor). Helaas lukte dat niet voor de klim want ineens is die dan daar. Dan maar beginnen tot Paola en ik het echt niet meer houden en alsnog een struik gaan zoeken. We denken met z'n tweeën verder te fietsen maar om de hoek staat toch de hele ploeg te wachten op ons. We verwachten ergens bij de 7 km een restaurantje te krijgen maar dat gaat niet gebeuren. Moeten toch nog een stukje verder fietsen maar even later komen we een mooi terrasje tegen waar de rest van de groep ons al opwacht. De bestelling neemt even tijd in beslag, personeel is druk voor ons maar de broodjes smaken heerlijk. Nog een leuke foto gemaakt op verzoek van de eigenaresse van het restaurantje. Ze bleef ons nog een hele tijd uitzwaaien en naroepen, was leuk.

Na een best wel hele zware klim samen met Monique en Paola, we waren de hekkensluiters van de club, een klim met schitterende uitzichten, rustige wegen, hele steile stukken, waar wij ons vaak afvroegen, was dit nu de makkelijke kant??? kwamen we uiteindelijk bij de 2de pauze, een berghut, Ristoro Lagazol , Even lekker gezeten maar toch ook maar weer snel opgestapt om de rit af te maken. We kregen een mooie afdaling, hier en daar nog gestopt voor een fotootje en onderaan de berg elkaar weer allemaal getroffen. Daarna moesten we het 20km lange stuk waar we 's ochtend heerlijk afgedaald

hadden weer omhoog. Dat viel niet mee na deze kilometers al in de benen te hebben. Pas om 18.30 uur terug in het hotel, te laat voor een terrasje, daarom maar aan de bar van het hotel de tocht afgesloten met een heerlijk biertje.

Voor de **maandag** stond de rit naar Livigno op het programma. Het beloofde wederom een pittig tocht te worden met twee beklimmingen (je moet eigenlijk niet te veel weten van te voren maar niets weten is ook niet fijn) de Passo di Foscagno en de Passo di Eira. De Passo di Foscagno was lang maar nergens heel erg steil en slingerend door dorpjes, mooi wegdek, mooie uitzichten, laatste stuk door een aantal half open tunnels, weer heel mooi. Op de top een warm ontvangst van gejuich en geklap van de mannen die natuurlijk al lang boven waren. Bovenop kwamen we twee Canadese zeventigers tegen, petje af, zij zijn ook zonder problemen boven gekomen. Na de foto besloten Paola en Monique terug af te dalen naar Bormio om nog energie te sparen voor de verwachte koninginnenrit op dinsdag. Ik ben lang geleden een keer op wintersport geweest in Livigno dus ik wilde graag nog door naar Livigno. Dan fiets je van de top af naar beneden, staat 10% daling, 14% afdaling aan gegeven en dan flitst het wel door mijn hoofd " Had ik niet beter ook om kunnen draaien? Straks moet ik dit alles weer omhoog" We fietsten namelijk dezelfde route terug vanuit Livigno naar Bormio. Maar ja, afdalen gaat zo snel, voor je er erg in hebt ben je beneden en heeft omdraaien geen zin. Livigno bleek nog steeds het mooie langgerekte dorpje te zijn, zoals in mijn herinnering, maar dan nu dus groen i.p.v. wit, nog steeds belastingvrij dus veel winkels waar misschien koopjes te halen zouden zijn. Op het terras ontmoeten we de snelle mannen die onderweg waren voor een rondje via de tunnel naar Zwitserland en dan nog via de Umbrail terug naar Bormio. Marc Klaassen was zo slim om direct voor de middagsluiting een winkel binnen te stappen en een mooi regenjack voor niet teveel te scoren.

Na een heerlijk lunch, stappen we op de fiets en gaan dezelfde route weer terug. Grappig om te merken dat je dan weer hele andere dingen van de omgeving ziet maar dat is natuurlijk logisch. Waar je de heenweg als een haas voorbij schiet kom je nu als een slak voorbij kruipen en andersom.

Die afdalingen vind ik trouwens maar niks. Ik heb dan het gevoel geen controle over de fiets te hebben, ben bang een klapband te krijgen dus hang flink in de remmen. Maar ja, probeer dat ook niet teveel te doen want anders krijg je juist daarvan een klapband. Bovenaan de top nog heel even gestopt bij de rest van de mannen maar dan toch maar gelijk beginnen aan de 22 km afdalen. Gelukkig vind je ook daarin maatjes. Ik ben veel samen met Rob Geilleit afgedaald en vandaag was ook Bas Snoeijen van de partij. Heel fijn zo'n clubje. Stel dat je een klapband krijgt, ben je niet alleen. Terug in Bormio sluiten we de rit af in hartje Bormio op het terras bij de muziekkapel en de kerk. Het biertje smaakt goed! Die is verdiend!

Dinsdag. Vandaag staat toch niet de koninginnenrit op het programma. Op de Stelvio zou het vandaag op de top te koud zijn en te mistig. Dus wordt het vandaag de Gavia, ook niet de minste. Gelijk de eerste meters vanuit het dorp beginnen we te klimmen. Nog niet warm gedraaid en de benen voelen zwaar. Al snel schakelt Wim Coene verkeerd en valt. Hij wordt gelijk geholpen en gelukkig valt het mee en kan hij weer opstappen. Monique en ik vinden elkaar als laatste van het peloton en samen fietsen we op een mooi rustig tempo. Duwen, trekken, duwen, trekken.

Mooi wegdek, geen hele steile stukken. We hebben ons voorgenomen om goed te drinken en op tijd te eten. Dat hebben we dus ook gedaan. Regelmatig gedronken en gestopt om even te eten want eten en de berg op fietsen tegelijk is toch wel een dingetje. Het eerste stuk gaat door skidorpjes die nu helemaal leeg zijn, ze zien er een beetje spookachtig uit. We fietsen onder de kabelbaan door en krullen langzaam de berg op. Het is best warm. Op een schaduwplek stoppen we even om een banaan te eten en komt Geurt te Biesebeek aanfietsen. We bleken toch niet de laatste te zijn. Ook hij fietst op een rustig tempo en stopt daar in de schaduw even om te eten.

Na wat bochtenwerk komen we in een ander landschap, boven de boomgrens, meer rotswerk en de weg wordt ook echt een stuk slechter. We peddelen maar aan met z'n tweeën. We houden de moed erin en peppen elkaar op, wat een heftige klim, er zitten echt hele steile stukken in. Petje af voor Monique hoor. Ik had met het oog op deze vakantie een groter tandwiel achterop laten zetten maar bij Monique was dat niet mogelijk dus waar zij in de kleinste versnelling zit heb ik nog een tandje kleiner. Maar Monique stampt gewoon door, duwen trekken duwen trekken. Af en toe staan we bijna stil maar we komen er! Hele mooie uitzichten onderweg. Je lichaam fietst, gedachtes vliegen alle kanten op en dan ineens ben je weer daar, op je fiets op de Gavia, jeetje wat zwaar, jeetje wat mooi, wat een slecht wegdek, wat een stilte.

Bovenaan weer een heel warm onthaal van onze ploeggenoten, gejuich en geklap. Dan gauw naar binnen in de Refugio Bonetta. Wat is het koud daarboven! De kachel is binnen lekker aan en het is er heerlijk warm, toch duurt het dan een hele tijd voor we warm zijn. De koppen soep die je daar bestellen kunt zijn aan de prijs maar je krijgt ook een halve pan van opgediend.

Na de lunch regenjas aan en nog gauw wat foto's maken van de top en omgeving waarna we weer aan die vreselijke afdaling gaan beginnen. Maatje Rob was al vooruit gegaan maar vandaag bij Mark Ramakers aangesloten. Geen tijd om je heen te kijken, vooral op de weg letten op de gaten, sturen en knijpen-los, knijpen-los, knijpen-los. Halverwege de afdaling, in het skidorp, even stoppen en hergroeperen. Peter heeft blauwe vingers van de kou. Duurt toch wel even voor ze weer normaal van kleur zijn en gevoel terug heeft. Dan hup weer verder. We sluiten weer af op het terras in Bormio met een heerlijke pint. Die smaken echt goed. Er komt een hele stoet mensen lopend aan. De priester voorop die iets door een microfoon roept. Er blijkt een begrafenis te zijn. We zijn er even stil van.

Na de warme maaltijd in het hotel, weer geserveerd met de rammelende karretjes en de snelle bediening van Stefano en zijn dames, wordt de rit van morgen verteld. De Stelvio. Oké, daar komen we voor! Peter heeft al een keer gezegd eigenlijk graag vanaf Prato naar boven te willen. Snel wordt berekent dat het mogelijk moet zijn om eerst vanuit Bormio omhoog te gaan net onder de top de Umbrail naar beneden en dan bij Prato weer omhoog. Geurt te Biesebeek , Mark Ramakers en Peter gaan ja dan wil ik toch ook wel heel erg graag dat rondje met de klim vanuit Prato met die 48 bochten. Mooie plaatjes van gezien. Uiteindelijk worden er allemaal verschillende groepjes gevormd, er zijn er die vanuit Bormio omhoog fietsen, er zijn er die met de auto een stuk omhoog rijden. De Stelvio Light, en vanaf daar gaan fietsen en er zijn er die de het full package doen. De Stelvio ziet in ieder geval die dag knalgeel uit, 28 man op wisselende tijdstippen op dezelfde berg in hetzelfde tenue.

Woensdag. Vandaag afgesproken de groepsfoto te makken dus allemaal na het ontbijt in ons clubtenue naar buiten. Om 9.00 uur zal deze gemaakt worden. Ik ben best wel een beetje zenuwachtig voor deze rit dus wil eigenlijk zo snel mogelijk vertrekken. Ik zit Jan de Jong een beetje achter de broek aan want die is op zijn dooie gemak al fietsen in de auto aan het zetten Hup Jan, de foto. Iedereen lachen, mooi plaatje, de eigenaresse wil ook nog een fotootje hebben op haar eigen toestel. Oké, vertrekken. Ik begrijp dat niet iedereen het leuk vind dat wij iets eerder vertrekken dan de afgesproken 9.30 uur maar ja hallo, vandaag de Stelvio he!

We vertrekken. Gelijk vanaf het hotel begint de klim van 22 km. Geen warming up, de benen lopen gelijk vol, wat ben ik van plan? Maar gaandeweg wordt je warm en draaien ze weer een gestaag tempo. Mark zijn we zo kwijt, die fietst vooruit en Geurt is achter ons. Stukken met haarspelbochten wisselen af met langgerekte stukken met uitzicht op hoever je nog moet. Ik ben de hele week al aan het uitkijken naar marmotten, daar heb je tijdens zo'n klim de tijd wel voor, maar heb er nog geen een gezien. Onderweg passeren ons steeds meer clubleden. Op 2 km van de top van de Stelvio gaan wij afbuigen naar Zwitserland om zo via Prato de Stelvio te kunnen beklimmen. Geen Mark te zien, even appen met Hans van Bree, want die had net laten weten dat hij ondertussen al bovenop de Stelvio gearriveerd was. Mark komt daar net boven aan, die had hem van deze kant dus ook even

beklommen. Hij dus gelijk omgedraaid en komt terug naar ons, Geurt komt er ook aan en we gaan afdalen. 60 km afdalen! Ook nu schiet het door me heen, waar ben ik aan begonnen. Het eerste stuk afdalen is wat we met de reis naar Bormio met de auto omhoog gereden zijn en waar ik toen zweethandjes van kreeg. Schijnbaar ga je er toch aan wennen want zo eng als hij toen leek, het viel best mee. Onderaan de berg de weg gevolgd die constant een beetje, soms wat meer, soms wat minder maar altijd afdalend tot aan Prato. Je hebt er dan wel lekker de vaart in! In Prato een terrasje gevonden waar de mannen spaghetti gegeten hebben en ik 2 apfelstrudels. Heerlijk!

Dan hup de fiets weer op en daar gaan we! Het begin loopt mooi geleidelijk omhoog langs een rivier met mooie watervallen, stroomversnellingen. Het is warm! Volgens mij was het 30 graden. En je fietst er veel in de zon het eerste stuk, weinig schaduw. Heet. Je begint erg enthousiast maar het duurt heeeeeel erg lang voordat je op het punt komt dat die mooie bochten, überhaupt bochten, komen. Er komen veel auto's langs en motorrijders, het is hier druk! Af en toe zelfs plek maken voor een bus/vrachtauto die niet makkelijk een bocht omkomt. Er staan auto's langs de weg met pech, gestrand op de Stelvio. Er stoppen veel mensen langs de weg voor foto's. Veel te zien maar ook veel op te letten. Het wegdek is wel heel goed. Met z'n vieren en toch allemaal apart trappen we de berg omhoog. Het is een lange klim, nergens een stukje vlak, soms wat steiler soms wat minder steil maar altijd klimmen.

Eindelijk in de verte het mooie plaatje van de foto's, de steile weggetjes tegen de bergwand aan geplakt met als eindpunt de doorgang van de bergtop naar Bormio. Onderweg passeren me nog wat teamleden, Gerard Dierick, Marco Snoeijen, Rob Verhees, Stijn van Meerwijk, Niels Brusse, Jos Thijssen. Sorry mannen, deze volgorde zal wel niet kloppen. De bochten tellen langzaam af. In de bochten heb je even de tijd om op adem te komen en daarna weer klimmen naar de volgende bocht. Lang gedacht om bij bocht 1 nog te wachten op Peter om samen boven aan te komen fietsen. Maar als ik daar ben, bij bocht nummer 1, denk ik, zo snel mogelijk klaar zijn met deze berg. Bovenaan ben ik zo blij dat ik er ben! Ik kom Gerard Dierick tegen en we vallen elkaar even in de armen, mooie klus geklaard! Ik maak wat foto's en wacht op Peter. Wat is het daar koud! Gauw naar binnen en we drinken nog wat. Lang kunnen we niet blijven want het is al 16.30 uur. Vandaag is iedereen op dit punt geweest, sommige zelfs twee keer. Beetje bijgekomen stappen we op en gaan beginnen aan de 22 km afdaling. Wat hebben we het koud en voelen we ons geweldig als we in het hotel aan de bar de dag kunnen afsluiten. Snel douchen en aan tafel. Heeeeeeerlijk dag.

Donderdag. Voor vandaag is regen voorspeld. Dat doet het ook min of meer. Enkelen besluiten gewoon te gaan fietsen, maar wij gaan met Rob, Monique, Paola en Peter met de auto naar Livigno. Lekker belastingvrij inkopen doen. De weg die we met de auto rijden hebben we ook gefietst. Wat lijkt het dan ver! In Livigno eerst een cafeetje opgezocht en koffie gedronken. Dan gaan we beginnen aan onze shopronde maar we komen erachter dat ze daar de winkels sluiten van 12.30-15.30 uur. En het is dan al 12.00 uur. Dat wordt dus een snelle wandeling door het langgerekte dorp. Wat souvenirtjes gehaald en dan

sluiten de meeste winkels al. Onderweg nog wat clubleden tegen gekomen en samen lunchen we lekker met z'n allen buiten op een verwarmd terras. Iedereen heeft wel iets gekocht., drankje, tenuetje.

Op de terugweg besluiten we om even langs het meer te rijden van Livigno en naar de stuwdam van het meer te gaan kijken. Bijna rijden we de tunnel in naar Zwitserland maar gelukkig mogen we van de receptioniste achter het poortje draaien en terug de stuwdam. We lopen even rond en maken wat foto's. We besluiten daarna om via de Bernina pas terug naar Bormio te rijden. De weg is mooi maar lang en slingerend. Als je dan zelf niet de controle hebt, is het anders om daar rond te rijden. Rob blijkt bekend te zijn in deze omgeving en vertelt ons allerlei wetenswaardigheden. We stoppen nog in het plaatsje Grossio. Gaan op zoek naar een restaurantje waar Rob ooit met zijn moeder heel leuk en lekker gegeten heeft maar kunnen dat helaas niet vinden. Blij om deze lange en vooral regenachtige dag af te sluiten aan de bar van het hotel. Als je niet zo intensief bezig bent geweest smaakt dit biertje toch iets anders.

Vrijdag. Vandaag de laatste fietsdag, gelukkig weer mooi weer, we gaan vooral genieten en gaan 2 passen doen die andere clubleden al gedaan hebben en waar je mooie uitzichten hebt. De Passo di Fraele is de eerste. Vandaag weer lekker samen met Monique de berg op gefietst, rustig tempo, ik iets kleinere versnelling dan bikkel Monique. Bijna bovenaan de berg weer een paar hele mooi haarspeldbochten en bij de torens schitterend uitzicht. Nog een stukje verder fietsen we langs een meer en komen bij een fel groengekleurd meer. Terug op de fiets gaan we weer afdalen. Op de een of andere manier raken we van de route of staat de route niet helemaal goed gepland maar we komen op een afdaling van 22%. Echt niet leuk als je afdalen al niet leuk vindt. De drempel over en toch maar die weg naar beneden. Goed gedaan! Een enkele bikkel wil dan nog even kijken of ze deze weg ook omhoog kunnen fietsen. Ikke heb die uitdaging niet gevoeld.

Verder naar beneden gaf de navigatie nog een paar van deze weggetjes. Ik heb onderweg echt even een traantje gelaten, niet leuk! Gelukkig heeft Harco mij ondersteunt en is heel lief achter mij blijven fietsen om me te helpen. Er werd daarna geroepen " maar je voelt nu toch wel de voldoening dat je het gedaan hebt." Ik had dat geloof ik pas toen ik al lang en breed thuis was. Daarna via een leuk kronkelend fietspad overgestoken naar de weg richting Forti de Oga. Een leuke klim, niet te lang, sommige stukken echt slecht wegdek. Bovenaan nog even samen wat gegeten uit de achterzak, er was daar geen terrasje. Bedacht dat dit echt onze laatste klim was geweest van deze vakantie. Op de terugweg nog wat foto's van de vallei van Bormio gemaakt. Monique waren we even kwijt want die kan afdalen! En ze had daardoor een mooi fotomoment gemist waar wij wel even stil hebben gestaan.

We horen dat er op de afdaling van de Stelvio naar Bormio vandaag een jonge motorrijder verongelukt is. In een tunnel waar wij ook al gezien hadden dat er een flink gat zat in het wegdek. Wij hadden elkaar al gewaarschuwd voor die tunnel bij de afdaling ervan. De groep die vandaag besloten had de Stelvio nog een keer te doen heeft het er een tijdje moeten wachten omdat de weg helemaal afgesloten was. We dalen af en sluiten af bij Oliver, de bar waar dinsdag PSV-Atletico Madrid gekeken werd. Joost van de Heuvel en Geurt zitten daar ook, die hebben samen de Gavia gedaan die Joost eerder deze week gemist had door ziekte.

Later sluiten Dennis en Jos aan. Die hadden een verrassingsritje maar omdat de Garmin geen onderscheid maakt tussen tunnels waar fietsers door mogen en deze waar dat niet mag werd het toch nog een heftige tocht voor Dennis en Jos. Na een lekkere late lunch terug naar het hotel om de koffers alvast te gaan pakken voor de volgende dag. 's Avonds was het tijd voor het afsluitend diner en werd tot ieder verrassing een nieuwe traditie geboren.

De prijs voor strijdlustigste renner werd uitgereikt aan roffel,,roffel,, roffel,, roffel ... Monique Dierick ... luid applaus voor deze kanjer, alle bergen bedwongen chapeau. Ook Stefano had onze aanwezigheid op prijs gesteld en gaf ons een doos lokale wijn.

Het was een schitterende vakantie, leuke uitdagingen gehad, goed gezelschap, lekker gegeten, heerlijk geslapen, genoten.

Voor herhaling vatbaar zou ik zeggen.

25x Diekirch - Valkenswaard

Frans Brouwers

De eerste keer dat ik Diekirch Valkenswaard ging rijden was in 1988. Ik was amper een jaar eerder beginnen te fietsen. Ik had over deze tocht gehoord en in mijn hoofd gezet dat ik die wilde gaan rijden. Ik kende toentertijd niemand die dat ook ging doen. Dagen van tevoren was ik al onrustig over hoe het zou gaan. Wel honderd keer heb ik in de Bosatlas de mogelijke route bekeken. Ik stapte 's nachts in Valkenswaard in de bus. Het was erg spannend allemaal. Na de start (toen nog midden in Diekirch) met de hele groep, kwam ik op een gegeven moment in een groepje van drie man terecht. Omdat het verschrikkelijk begon te regen, gingen we in een klein cafeetje schuilen, waar we besloten om de tocht met z'n drieën uit te rijden. Dat hebben we ook gedaan. Ik reed toen op een Gazelle Mondial, een tweedehandsje van Gerrit Vossen uit Someren- Eind.

De jaren daarop heb ik vaak met Peter Bax, Willie van Maasakkers en Gerard den Ouden de tocht gereden. Willie en Peter waren de betere klimmers, zodat ik menig gaatje heb moeten dichtrijden, om weer mee te kunnen.

Wat het weer betreft: dat kun je niet bepalen. Zo kan ik me herinneren dat het één keer op de Baraque Michel maar drie graden was. Tot boven konden de renners zich nog wel enigszins warm fietsen, maar bergaf werden sommigen zo bevangen door de kou, dat ze moesten afstappen en in de volgwagens moesten stappen. Een andere keer reden we zowat de hele dag in de regen. Of het gebeurde dat de hitte (± 35 gr.) voor de uitputting zorgde. Na zo'n (te warme) tocht, viel je ondanks het vele drinken (7 bidons en de nodige donker bier na binnenkomst) toch nog twee kilo af.

De routes zijn in de loop der jaren meerdere keren veranderd. De eerste jaren was het vertrek vanaf de kerk in Diekirch en dan een lange weg omhoog , waar het kaf al van het koren werd gescheiden. Later was de start vanaf de sporthal aan de rand van Diekirch. Het laatste jaar was het laatste gedeelte van de route erg veranderd. Vroeger kreeg je in Budel, Soerendonk en Leende nog een flinke boost door de mensen die de renners aan de kant stonden aan te moedigen. Ook het binnenbrengen van de renners door politiebegeleiding was altijd een kippenvelmoment. Nu was het vanaf de Achelse Kluis een lange eenzame weg naar Valkenswaard.

Voor mij was Diekirch - Valkenswaard in de beginjaren een tocht waar je bij wijze van spreken het hele jaar voor trainde. Nu is dat totaal anders geworden. Er is een veel groter aanbod van tochten waar je uitdaging in kan vinden. De ene keer ging het gemakkelijker dan de andere, maar soms is het echt afzien geweest. Gelukkig heb ik de rit altijd zonder echte mankementen (materieel of fysiek) uit kunnen rijden. Een keer dankzij Karel van de Velden, die mij voorzag van een binnenband, nadat mijn twee reservebanden allebei lek bleken te zijn.

De vraag over de hoeveelste keer je meedoet en wat de tijd van binnenkomst is, heb ik al vaak gehoord. Nu vroeg dat ook weer een Belg aan me in de bus: de hoeveelste keer doe je mee? Hoe laat denk je binnen te zijn. Uiteraard heb ik geantwoord dat dit de 25e keer was. Ik dacht rond 17.00 uur binnen te zijn. Vanaf de eerste keer in 1988 heb ik de tocht één of twee keer niet gefietst. Eén jaar heb ik met een volgauto gereden, omdat ik toen dacht dat ik er een punt achter zou zetten. Maar ja… Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Het jaar erna ben ik toch weer op de fiets gestapt om de tocht gaan te rijden. In 1999 ging ik samen met mijn zoon Paul rijden (toen 17 jaar en pas zeven keer op de renfiets gezeten). In de klimmen zat hij steeds voor mij, wat me toen een gerust gevoel gaf.

Deze 25e keer wilde ik het doen zoals de eerste keer. Gewoon op mezelf, met de bus naar Diekirch en dan maar zien hoe het gaat. Doordat ik het afgelopen seizoen veel gefietst heb, was mij conditie goed in orde. Daarom wilde ik dit jaar zeker de 25 vol maken. Dat is goed gegaan, alleen had ik waarschijnlijk vanwege de grote hitte erg last van brandende voeten. Dat begon al na 100 kilometer. Op de een na laatste post heb ik mijn voeten flink nat gespoten met een tuinslang. Dat luchtte op. Ik eindigde mijn 25e Diekirch -Valkenswaard op mijn tandvlees 'kei-kapot', maar in een goede tijd. Om 17.00.27 uur was ik binnen. Doel bereikt! Nu kijk ik wel wat de toekomst brengt. Er moet niets meer, maar er kan hopelijk nog van alles.

De ‘Broeder’strijd

Stijn van Meerwijk

Al enkele jaren was ik als toeschouwer getuige van de puike prestaties van ‘onze’ TC Heeze raspaardjes op de mooie Nuenense ‘afvalhoop'. Door deze prestaties begon het idee te dagen om me ook maar eens in te schrijven voor de editie van 2016.

Vanuit onze MTB-appgroep had ik vernomen dat Hans de Jong en Bernard Schrauwen zich al als TC Heeze 1 hadden ingeschreven in de sportklasse. Zodoende zag ook TC Heeze 2 het levenslicht. Samen met Ralph van Gogh zou ondergetekende TC Heeze 1 het vuur aan de schenen gaan leggen. De gezonde rivaliteit was geboren. In het geheim urenlang trainen in de uitgestrekte bossen en zanderijen, het niet verstrekken van de whereabouts op de groepsapp. Punaises strooien in het diepe, donkere woud richting Leende. Alles werd uit de kast gehaald om elkaar in de spreekwoordelijke wielen te rijden en op scherp te zetten. Deze koude oorlogsvoering steeg naar een absoluut hoogtepunt toen in het geruchtencircuit

opdook dat ‘cracks’ Jeroen en Rob zich als TC Heeze 3 ook in het deelnemersveld zouden willen voegen, om het zaakje 'gezamenlijk even op een hoop te rijden'. Maar helaas voor hen was de inschrijving in de diverse teamklassen vol. Na uitvoerige onderhandelingen en over en weer smijten met dikke contracten werd besloten om Jeroen toe te voegen aan TC Heeze 1. Rob voelde zich helaas te groot voor TC Heeze 2 (hahaha, geintje natuurlijk, hij besloot een jaartje over te slaan ivm de op handen zijnde verhuizing). Zo was de uiteindelijke line-up bekend. TCH1 met drie man sterk, TCH 2 met twee nozems aan de start.

Zaterdag 25 september was de dag dat het moest gaan gebeuren. Gelukkig had ik in de week vooraf aan dit evenement een klein trainingsweekje gepland in en rondom Bormio - Italië. Op een aantal heuvels met namen als 'Gavia', 'Mortirolo' en iets van 'Stelvio' kon ik alvast wat benodigde hoogtemeters in de benen krijgen. Altijd handig ;)

Om 13.00 scherp zouden we afgeschoten worden richting eerste beklimming. We hadden in de teambespreking afgesproken dat ik zou starten. Even voor de leek onder ons, je fietst de rondes van ongeveer 8 kilometer om en om. Elke 2 ronden wissel je in ‘pitstraat’ door de transponder in de bidon over te geven aan je teammaat. Deze transponder registreert de (tussen)tijden van je team.

Getooid met vet startnummer en wachtend in de brandende zon begon de adrenaline zich op te hopen. De zenuwen schoten in de kuitjes. Was best spannend, zo’n eerste echte wedstrijd op de mountainbike. Nadat de wethouder ons had weggeschoten stoven we in een grote droge stofwolk het parcours op. Altijd fijn voor dragers. van lenzen. Gelukkig had ik daar (een keer) geen last van op dat moment. Zou ook lullig zijn geweest.

We konden ons met z’n tweeën kranig weren in het veld vol driekoppige teams, en tal van ‘losse’ kornuiten. Je komt onderweg deelnemers tegen van alle pluimage. Af en toe dringen, af en toe halsbrekende toeren om in te halen op dat smalle stuk, maar oh, wat gaaf zeg! De klim richting het dak van Brabant is elke ronde een regelrechte hel. Je wil niet dat je benen uit elkaar knallen, maar toch elke keer volle bak omhoog. De wind in je rug zorgt in de verzengende hitte ook niet voor de nodige verkoeling. Die komt pas als je bovenop de berg de bocht om gaat. Daarna weer naar beneden op weg naar een uitdagend parcours met mul zand, lekkere singletracks en snelle stukken grind op het vakantiepark.

De klok sluipt langzaam richting 19.00 uur, de zes uur zit er bijna op. We komen net niet uit met onze ronden wat betekent dat ik nog een extra ronde maak om de zes uur vol te maken. Ach een tiende ronde kan er ook nog wel bij. Op de finish blijkt – nadat de stofwolken zijn opgetrokken - dat we in onze sportklasse niet onverdienstelijk 11de zijn geworden in een veld van 20 deelnemende teams, met 19 gereden ronden. Dik tevreden in ieder geval. De mannen van TCH 1 hebben het wrange verloop van de vorige editie (ze werden toen

onterecht niet als derde gekwalificeerd in de eindstand) glansvol weg kunnen spoelen met een welverdiende derde plaats. Zo zie je maar, is die 'broederstrijd' toch niet voor niets geweest :) Hulde mannen! Met het vele zand op onze gezichten en op plekken waar de zon niet al te vaak schijnt nuttigen we nog een cola, biertje en frikandel, waarna we op de fiets de inmiddels donkere bossen weer opzoeken op weg naar een warme douche. Home sweet home.

Het was een schitterende dag. Het weer was top. De support vanuit TC Heeze was hartverwarmend cool. Kortom, echt gaaf om mee te maken. Komend jaar gaan we er opnieuw iets moois van brouwen, met hopelijk 3 teams van de plaatselijke TC aan de start. Rob en Jeroen, schrijven jullie je op tijd in? Hierbij alvast even een geheugensteuntje :)

Clubweekend 2017

Mat Cremers

Wanneer: **Weekend na Pinksteren, 9-11 juni 2017.**

Waar:
- 4 sterren Hampshire Boshotel Overberg (West-Veenendaal), Utrechtse Heuvelrug. Het hotel heeft 20 kamers, dus voor 40 personen is plaats.
- Duurzaamste hotel van Nederland, dit keer met een groot terras met bediening en een extra restaurant tegenover het hotel!
- Gratis parkeren, gratis wifi, gratis toegang tot wellnesscentrum (bij slecht weer).

Prijs:
Halfpension, inclusief lunch bij vertrek op zondagmiddag 139,50 euro p.p. excl. toeristenbelasting.

Routes denkbaar in alle richtingen waarin zeker de Amerongse berg is opgenomen.
Inschrijving staat vanaf nu open en kan d.m.v. een mailtje aan mij. Wie het eerst komt het eerst maalt..... Als je wilt rijden en mensen kunt meenemen of zelf al iets geregeld hebt laat het me weten.

Winterprogramma 2016 - 2017

Gerard Dierick

Datum		Ritnr.	Naam rit	Afstand		Richting
6-11-2016		37	Landerijentocht	75		Nijnsel
13-11-2016		31	Omloop van het Zuiden/Rondje Zuid	75		Kaulille
20-11-2016		57	Verrassingstocht	70		Weert
27-11-2016		40	Omloop vd Maisvelden	65		Hamont
4-12-2016		73	Bergeijkse Barrieretocht	60		Bergeijk
11-12-2016		5	Pooltocht	60		Vlierden
18-12-2016		38	Sluitingsrit	60		Riethoven
25-12-2016			1e kerstdag			kerstdiner
1-1-2017			nieuwjaarsdag			oliebollen
8-1-2017		2	Koude voetentocht	50		Asten
15-1-2017		3	Voorjaarstocht	55		Walik
22-1-2017		43	Druppeltocht	60		Hamont
29-1-2017		51	Rondje Noord	60		Lieshout
5-2-2017		28	2 provincientocht	65		Liessel
12-2-2017		70	Teuten route	70		Hamont-Weert
19-2-2017		65	Heidetocht	75		Weebosch
26-2-2017		13	Omloop van het Noorden	75		Liempde